

ಅಂತ ಕರೆಯೋಣ್ಣು? ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿದಳು.

ಇವರಿಷ್ಟರೂ ನಗುತ್ತಾ ಬೇನ್ನಾಗಿದೆ. ಕರಿಜದೆ, ಬಿಳಿಜಡೆ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಕೇಕೆಹಾಕಿ ಬಿಟ್ಟಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿದರು.

‘ಸರಿ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಇವತ್ತು ಹುಟ್ಟಿದಹಬ್ಬ ಮಾಡೋಣ. ನಾನು ಕರಿಜಡೆಗೆ ಸ್ವಾನಮಾಡಿಸಿ ಜಡೆ ಹೆಚ್ಚಿನಿ, ನೀವು ಬಸ್ಟೆ ಹಾಕಿ. ಹಾಗೆ ಬಿಳಿಜಡೆಗೂ ಸ್ವಾನಮಾಡಿಸಿ, ಜಡೆ ಹೆಚ್ಚಿದು ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕೋಣ’ ಎಂದು ಪಿಂಕ ಹೇಳಿದಾಗ ಲಗುಬಗೆಯಿಂದ ಇವರಿಷ್ಟರು ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿಟ್ಟಿರು.

ನಾನು ಅಳ್ಳೇ ಇವರ ಅಟವನ್ನು ನೋಡುತ್ತು ನಿಂತಿದ್ದೇ. ಎಂಬು ವರ್ಷದ ಹೊರಿ ಪಿಂಕಿಯ ಅಪರಿಚಿತರಾದ ಇವರಿಷ್ಟರ ಜೊತೆ ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿ ಬೆರೆತು, ಅದುವ ಅಟದ ಬಗ್ಗೆ ಒಮ್ಮೆತವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ, ಏನೇನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ ಪರಿ ನನ್ನನ್ನು ಬೆರಗುಗೊಳಿಸಿಟ್ಟಿತ್ತು.

‘ಅಯ್ಯೋ! ಹಬ್ಬದ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಕೇಕ್ ತರಬೇಕು, ತಾಳಿ...’ ಎಂದು ಪಿಂಕ, ನನ್ನ ಬಳಿ ಓದಿಬಂದು ‘ಅಳ್ಳಿಂಟಿ ಇವತ್ತು ಬೋಂಬೆಗಳ ಹುಟ್ಟಿದಹಬ್ಬ. ಒಂದು ಕಟ್ಟೋರಿಯಲ್ಲಿ ಹುರಿಗಡ್ಲೆ, ಕಡಲೆಕಾಯಿ, ಜೊತೆಗೆ ಇಷ್ಟು ದಷ್ಟುದ ಮೂರು ಬೆಲ್ಲದ ಚೂರು ಕೊಡಿ’ ಎಂದು ತನ್ನ ಮೂರು ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ದೊಡ್ಡರೇ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದಳು.

ನಾನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ‘ಬಾರಮ್ಮ ಕೊಡ್ಡಿನಿ...’ ಎಂದು ಅಡುಗೆಮನೆಯ ಕಡೆ ನಡೆದೆ.

‘ಅದು ಸರಿ, ನನಗೆ ಏನು ಸೈವಲ್ ತಿಂಡಿ ಮಾಡ್ಡಿದ್ಡಿರಾ ಇವತ್ತು?’ ಎನ್ನುವ ಪಿಂಕಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆ

ನನ್ನನ್ನ ವಾಸ್ತುವಕ್ಕೆ ತಂದಿತ್ತು.

‘ನಿನಗೆ ಏನು ಬೇಕು ಹೇಳು ಪ್ರಸ್ತು, ಅದನ್ನೇ ಮಾಡಿಕೊಡ್ಡಿನ್’ ಎಂದೆ.

‘ನಿಮಗೆ ತೊಂದರೆ ಆಗದಿದ್ದರೆ ಪೂರಿ ಪಲ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಡ್ಡಿರಾ? ನಂಗೆ ಅದು ತಂಬಾ ಇಷ್ಟು.’

‘ಆಗಲಿ, ನೀವು ಆಟ ಆಡ್ತ ಇರಿ, ನಾನು ಬೇಗ ಮಾಡಿಕೊಡ್ಡಿನ್.’

‘ನಮ್ಮ ಅಳ್ಳಿ ಸಹಾಯವನ್ನು ತೊಗೊಳಿ. ಬೇಗ ಆಗುತ್ತೆ. ಪಲ್ಯಕ್ಕೆ ಜಾಸ್ತಿ ಖಾರ ಹಾಕಬೇಕಿ. ಎರಡು ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಕಡಿಮೆ ಹಾಕಿ’ ಎಂದು ಕಡಲೆ, ಬೆಲ್ಲವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅಟದ ಹೊಳೆಗೆ ಓಡಿದಳು.

ನಾನು ಪೂನಿ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ‘ಪನೇ ನಿನ್ನ ಮೊಮ್ಮೆಗಳು! ನಮ್ಮ ಅತ್ತೆ ಕೂಡ ಹೀಗೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟಿರ್ಲಿಲ್ಲ’ ಎಂದು.

ಅವಳು ನಗುತ್ತಾ ‘ನಾನು ಏನು ಹೇಳಲ್ಲ, ನಿನೇ ನೋಡ್ಯೂ’ ಎಂದಳು.

‘ತಿಂಡಿ ರೆಡಿ ಅಯಿತು, ಬನ್ನಿ...’ ಎಂದು ಉಟದ

ಮೇಜೆನ ಮೇಲೆ ತಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಇಡುತ್ತಾ ಕರೆದೆ. ಮೂವರು ಓದಿಬಂದರು.

‘ಅಳ್ಳಿಂಟಿ ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ಬೇಡ. ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕೂತ್ತುತ್ತಿವಿ...’ ಎಂದು, ತನ್ನ ಸ್ವೇಚ್ಛತರ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ, ‘ನಿನ್ನದೂ ಮೊನ್ನೆದೂ ನ್ನೂಸ್ ಹೇಪರ್ ತಗೊಂಡು ಬಸ್ತೇ’ ಎಂದು ಆದೇಶಿಸಿದಳು. ಒಂದು ಕ್ಕಣದಲ್ಲಿ ಹಳೆಪೇಪರ್ ಅವಳ ಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿತ್ತು. ‘ಹೀಗೆ ಹರಡಿ...’ ಎಂದು ಅದನ್ನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ

